

INFORMACE A R N Í

28. 2. 2010

Ročník XVII., číslo 8 DRUHÁ NEDĚLE POSTNÍ

Zábřeh, Svěbohov, Jedlí, Maletín, Zvole, Klášterec

Štítý, Cotkytle, Horní Studénky

Postřelmov, Lesnice, Dlouhomilov

Tatenice, Hoštejn, Lubník

Mohelnice, Studená Loučka, Úsov

Červená Voda, Jakubovice, Písařov

Loštice, Moravičany

Baie de Henne, satelitní misijní farnost na Haiti

*Bože, ty k nám mluvíš skrze svého milovaného Syna
a přikazuješ nám, abychom ho poslouchali;
živ nás tedy svým slovem a očišťuj naše nitro,
abychom se mohli radovat z patření na tvou slávu.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista,
neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého
žije a kraluje po všechny věky věků. Amen*

ŽALM 27 **Hospodin je mé světlo a má spása.**

1: Gn 15,5-12.17-18

2: Flp 3,17 – 4,1

Ev. Lk 9,28b-36

Ordinárium: Olejníkovo č. 502

příště Břízovo č. 503

„Ježíš je pravdivý
za všech okolností;
Když je obklopen světlem,
i když vyžaduje od těch,
kdo ho následují,
aby zapřeli sami sebe
a nesli za ním svůj kříž.

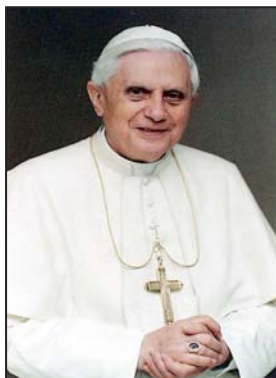
Z Lectio divina

POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI. K POSTNÍ DOBĚ 2010

Bůh dává spravedlnost na základě víry v Ježíše Krista (srov. Řím 3, 21–22)

Drazí bratři a sestry, církev nás každý rok v postní době vyzývá, abychom se podívali na svůj život ve světle evangelního učení. V tomto roce bych vám rád předložil několik úvah, které se týkají závažného tématu spravedlnosti, a za základ si vzal výrok sv. Pavla: *Bůh dává spravedlnost na základě víry v Ježíše Krista* (Řím 3, 21–22).

Spravedlnost: „dare cuique suum“ Na prvním místě bych se chtěl věnovat významu slova „spravedlnost“, které v běžném užívání znamená „dát každému, co mu náleží – dare cuique suum“ podle proslulého výroku Ulpiana, římského právníka z 3. století. Tato známá definice však neupřesňuje, v čem spočívá toto „suum“, které je třeba každému dát. To, co je pro člověka zásadní, nelze zajistit právně. Aby každý mohl žít život v plnosti, potřebuje něco hlubšího, více osobního, co lze získat pouze jako dar. Dalo by se říci, že jde o to, aby člověk žil z té lásky, kterou mu může dát jen sám Bůh, protože je stvořen podle jeho obrazu a podoby. Hmotná dobra jsou samozřejmě užitečná a potřebná. Ostatně sám Ježíš pečoval o nemocné, sytil zástupy, které ho následovaly, a bezpochyby neschvaluje nezáměrem, který i dnes posílá na smrt stovky milionů lidí kvůli nedostatku potravin, vody a zdravotní péče. Přesto však distributivní spravedlnost nedává člověku všechno, co mu náleží. Ještě mnohem více než chléb totiž člověk potřebuje Boha. Sv. Augustin k tomu říká, že *„pokud je spravedlnost ctností, která dává každému, co mu náleží... kde je pak spravedlnost u člověka, když opouští pravého Boha“*.¹

Odkud pochází nespravedlnost? Evangelista Marek nám předává Ježíšova slova pronesená během tehdejšího sporu o tom, co je čisté a nečisté: *„Člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje... Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky“* (Mk 7, 15.21). Kromě bezprostředního problému jídla můžeme v reakci farizeů objevit stále lidské pokušení dávat původu zla vnější příčinu. Při bližším pohledu zjistíme, že mnoho moderních ideologií z tohoto předpokladu vychází: jelikož nespravedlnost přichází zvnějšku, stačí odstranit vnější příčiny, které brání naplnění spravedlnosti. Tento způsob myšlení, jak nás upozorňuje Ježíš, je naivní a krátkozraký. Nespravedlnost, důsledek zla, nemá vylučně vnější příčiny. Její původ je v lidském srdci, kde člověk nalézá základ tajemné účasti na zlu. Žalmista to bolestně rozpoznává: *„Vždyť jsem se narodil s vinou, v hříchu mě počala má matka“* (Žl 51, 7). Ano, člověk je oslaben hlubokým zraněním, které umenšuje jeho schopnost vejít ve společenství s druhým. Přirozeně je otevřený svobodnému sdílení, ale objevuje v sobě překvapivě mohutnou sílu, která ho svádí, aby se uzavřel do sebe a stavěl se nad druhé a proti nim. Jde o egoismus, důsledek prvotního hříchu. Adam a Eva byli svedeni satanovou lží. Tím, že se zmocnili tajemného ovoce, porušili Boží přikázání. Důvěru v lásku nahradili podezřívavostí a rivalitou, přijímání a očekávání od druhého s důvěrou za úzkostnou snahu brát a být soběstačný (srov. Gn 3, 1–6), čímž si způsobili pocit nekľidu a nejistoty. Jak se člověk může vymanit z tohoto egoistického tnutí a otevřít se lásce?

Spravedlnost a s̄dāqāh. V moudrosti Izraele najdeme hlubokou souvislost mezi vírou v Boha, který *„slabého pozvedá z prachu“* (Žl 113, 7), a spravedlností vůči bližnímu. Slovo s̄dāqāh, které v hebrejštině označuje ctnost spravedlnosti, úžasně vystihuje tento vztah.

S'ēdāqāh totiž na jedné straně znamená úplné přijetí vůle Boha Izraele a na druhé straně spravedlnost vůči bližnímu (srov. Ex 20, 12–17), obzvlášť vůči chudáku, cizinci, sirotku a vdově (srov. Dt 10, 18–19). Tyto dva významy jsou mezi sebou propojeny, **protože dát chudému znamená pro Izraelitu pouze oplátit to, co pro něj udělal Bůh, který má soucit s bídou svého lidu.** Není náhodou, že Zákon byl Mojžíšovi na Sinaji darován po přejití Rudého moře. Poslušnost Zákonu totiž předpokládá víru v Boha, který jako první slyšel křik svého lidu a sestoupil, aby ho vysvobodil z moci Egypta (srov. Ex 3, 8). Bůh je vnímavý ke křiku toho, kdo je v nouzi, ale na oplátku žádá, aby se mu naslouchalo. Vyžaduje spravedlnost vůči chudému (srov. Sir 4, 4–5.8–9), cizinci (srov. Ex 22, 20), otroku (srov. Dt 15, 12–18). Pro konání spravedlnosti je nezbytné opustit sen o soběstačnosti, o onom hlubokém soustředění na sebe, které plodí nespravedlnost. Jinými slovy, je třeba přijmout exodus hlubší než ten Mojžíšův, je třeba osvobodit srdce, čehož litera Zákona není sama schopna. Existuje tedy pro člověka nějaká naděje na spravedlnost?

Kristus, Boží spravedlnost. Hlásání radostné zvěsti plně odpovídá na lidskou touhu po spravedlnosti. Apoštol sv. Pavel to zdůrazňuje ve svém *Listu Římanům*: „V nynější době se stalo zřejmým, že Bůh dává spravedlnost nezávisle na Zákonu... na základě víry v Ježíše Krista, a to všem, kdo věří. Rozdílu není. Vždyť všichni jsou hříšníci a nedostává se jim Boží slávy. Z jeho milosti však docházejí ospravedlnění zdarma, protože je vykoupil Kristus Ježíš. Aby Bůh ukázal svou spásnou spravedlnost, ustanovil ho jako smírnou oběť v jeho krvi, která působí skrze víru“ (Řím 3, 21–25).

Jaká je tedy Kristova spravedlnost? Je to především spravedlnost pocházející z milosti, kde člověk není spasitel a neuzdravuje ani sebe sama, ani druhé. Skutečnost, že obmytí se naplňuje v „krvi“ Kristově, znamená, že člověk není od tíže svých vin osvobozen osobními obětmi, nýbrž láskyplným gestem Boha, který jde až tak daleko, že zakusí „prokletí“ vyhrazené člověku, aby mu dal „požehnání“ vyhrazené Bohu (srov. Gal 3, 13–14). Dalo by se však hned namítnout: co je to za spravedlnost, jestliže spravedlivý umírá za viníka a viník naopak dostává požehnání, které patří spravedlivému? Že by každý dostal opak toho, co mu náleží? Ve skutečnosti se zde Boží spravedlnost projevuje jako hluboce odlišná od lidské spravedlnosti. Bůh za nás ve svém Synu zaplatil výkupné, cenu skutečně závratnou. Tváří v tvář spravedlnosti kříže se člověk může bouřit, protože představuje lidskou nesoběstačnost, jeho závislost na někom jiném, aby mohl být plně sám sebou. Obrátit se ke Kristu, věřit evangeliu totiž nakonec znamená, že se člověk musí zříci iluze soběstačnosti a tak objevit a přijmout to, že potřebuje druhé a Boha, potřebuje Boží odpuštění a přátelství. Tak pochopíme, že víra je naprosto odlišná od něčeho přirozeného, jednoduchého a zřejmého. Je třeba mít pokoru, abychom přijali, že pouze někdo druhý nás může osvobodit od našeho vlastního já a darovat nám na oplátku sebe sama. Toto se zvláštním způsobem uskutečňuje ve svátostech smíření a eucharistie. Díky působení Krista můžeme vejít do „větší“ spravedlnosti, spravedlnosti lásky (srov. Řím 13, 8–10), spravedlnosti toho, kdo se v jakékoli situaci pokládá spíš za dlužníka než za věřitele, protože přijal víc, než v co mohl doufat. Na základě této zkušenosti je křesťan vybízen, aby se zapojil do utváření spravedlivých společností, kde všichni dostávají to, co je nezbytné k životu podle lidské důstojnosti, a kde je spravedlnost oživována láskou.

Drazí bratři a sestry, postní doba vrcholí velikonočním třídenním, během něhož budeme v tomto roce opět slavit Boží spravedlnost, která je plností lásky, daru a spásy. Ať je tato doba pokání pro každého křesťana dobou skutečného obrácení a niterného poznání Kristova tajemství, který přišel naplnit veškerou spravedlnost. Tímto pozdravem všem z celého srdce uděluji své apoštolské požehnání.

BENEDIKT XVI

Učíci se církev – INDIVIDUÁLNÍ ZPOVĚĎ NEBO SPOLEČNÁ?

Svatost smíření, někdy též **svatost pokání**, obvykle známá a označovaná jako svatá zpověď je jednou ze sedmi svátostí ustanovených Kristem, jejíž prostřednictvím křesťan vyznáním vlastních hříchů může dojít smíření s Bohem a církví.

Svatost pokání je liturgickým úkonem jako všechny svátosti. Prvky slavení této svátosti jsou tyto: pozdrav a požehnání kněze, četba Božího slova, aby se osvítilo svědomí a vzbudila zkroutenost, výzva k lítosti, zpověď, kterou se vyznávají a odhalují hříchy knězi, uložení a přijetí pokání, kněžské rozhřešení, chvála s důkuvzdáním a rozloučení s požehnáním kněze.

Svatost pokání se také může konat v rámci společného obřadu. V tomto případě je osobní vyznání hříchů a jednotlivé rozhřešení zařazeno do bohoslužby slova se společným zpytováním svědomí, prosbou o odpuštění, modlitbou „Otče náš“ a díky činěním.

V případě závažné nutnosti je možno uchýlit se ke společnému slavení svátost smíření s všeobecnou zpovědí a všeobecným rozhřešením. Takový závažný případ může například nastat, v případě bezprostředního ohrožení smrtí, nebo i tehdy, je-li někde velký počet kajcníků a není dost zpovědníků, aby mohli řádně vyslechnout zpovědi jednotlivců během rozumně únosného času, takže kajcníci by zůstali bez vlastní viny dlouho bez svátostné milosti a bez svatého přijímání. V takovém případě, aby bylo rozhřešení platné, musí věřící učinit předsevzetí, že v patřičné lhůtě vyznají své hříchy individuálně. Je na diecézním biskupovi, aby posoudil zda existují podmínky vyžadované pro všeobecné rozhřešení. Značný nával věřících při příležitosti velkých svátků nebo pouti nepředstavuje případ takové vážné nutnosti.

Individuální a úplná zpověď a rozhřešení zůstává jediným řádným prostředkem smíření s Bohem a Církví, ledaže by od této zpovědi omlouvala fyzická nebo jiná běžné nepřekonatelná situace. Má to své hluboké důvody. Kristus působí v každé svátosti. Osobně se obrací ke každému hříšníkovvi se slovy „Synu odpouštějí se ti hříchy“ (Mk 2,5); je lékařem, který se sklání nad každým nemocným, který ho potřebuje ke svému uzdravení; pozvedá ho a znovu zapojuje do bratrského společenství. Osobní zpověď je tedy nejvýraznější způsob smíření s Bohem a s Církví.

Jasně to řekl Ježíš o velikonoční neděli, kdy se ukázal svým apoštolům a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (Jan 20,22-23). Z toho vychází osobní – ušní zpověď, neboť jen tak může zpovídající kněz vědět a usoudit, zda může dát zpovídajícímu se odpuštění nebo nikoliv.

Navrácení do stavu milosti a přátelství s Bohem, Církví i svými bližními se děje právě svátostí pokání, smíření. Proto právem se tato svátost nazývá svátostí léčení, svátostí uzdravování...

Naším úkolem, chceme-li žít jako opravdoví věřící, Boží děti, Kristovi bratři a sestry, je tuto svátost přijímat, a to nejen v případě těžkého hříchu, ale i jako svátostný prostředek ke svému posvěcení a jistější cestě ke svému nejvyššímu cíli, věčnému spočinutí v Božím království.

P. Antonín Pospíšil

POZNÁVÁME ČESKÉ SVĚTCE – SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ

4. část

Na Karlově mostě je jedno zvláštní místo, u kterého se lidé často zastavují a dívají se na sochu sv. Jana Nepomuckého. Říká se, že právě z tohoto místa byl tento svatý shozen do řeky Vltavy.

Když se král dozvěděl, že mu Jan překazil plány, velmi ho to rozzuřilo. Nechal hned Jana spoutat a mučit: natahovat na skřípec a pálit loučemi. Sám král se na to hrozné mučení díval. Jan, podle svědků při mučení buď mlčel, nebo napomínal krále, aby se polepšil. Ještě v ten den ho nechal král vhodit do řeky Vltavy. Jedna z legend vypráví, že ho za několik dní našli rybáři, prý podle pěti hvězd, které mu svítily kolem hlavy. Tyto hvězdy upozorňovaly na vlastnosti, které měl sv. Jan Nepomucký: mírnost, věrnost, pravdomluvnost, statečnost a spravedlnost.

Jiná legenda zmiňuje královnu Žofii, manželku krále Václava IV., která k Janovi chodila ke svátosti smíření. Král chtěl, aby mu Jan řekl, co mu jeho žena ve zpovědnici pověděla. Jan králi hříchy vyzradit nechtěl, proto ho na rozkaz vojáci mučili a pak shodili do Vltavy.

Jan byl odvážný a dokázal říct pravdu i samotnému králi, i když věděl, že mu za to hrozí smrt. Odvahu čerpal ze svého vztahu k Ježíši. Měl rád Pána Ježíše, věřil v něho a modlil se k němu. Sv. Jan Nepomucký nám může být vzorem a přímluvcem v okamžiku, kdy je potřeba říci pravdu.

ZÁBŘEŽSKO ZÁBŘEŽSKO ZÁBŘEŽSKO

❖ **Orel - jednota Zábřeh** zve všechny své členy a příznivce na **VÝROČNÍ SCHŮZI**, která se uskuteční tuto neděli 28. února ve 14 hod. v Katolickém domě v Zábřeze.

❖ **SVÁTOST SMÍŘENÍ.** Pátek 5. března je prvním pátkem v měsíci. Svátost smíření v kostele sv. Bartoloměje můžete přijmout od 15.30 hod. *P. František Eliáš*

❖ **POUŤ DO KOCLÍŘOVA.** Za obvyklých podmínek se o první sobotě v měsíci, 6. března uskuteční pouť do Koclířova. Tentokrát se můžete setkat s Olgou Merkovič z Medžugorie a jejími hosty. Odjezd autobusu z Valové v 11.30 hod. *Ludmila Korgerová 583 414 512*

❖ **PRVNÍ NEDĚLE V MĚSÍCI.** V neděli 7. března doprovodí liturgii večerní mše svaté Rytmická schola od sv. Bartoloměje. *Red.*

❖ **KATOLICKÝ DŮM.** Po velice příznivých ohlasech na předchozí přednášky s promítáním diapositivů s názvem **TOULKY PŘÍRODOU ZÁBŘEŽSKA A ŠUMPERSKA** si Vás dovoluujeme opět pozvat na setkání s Ing. Vladimírem Hajtmarem, který nám přiblíží další zajímavosti a přírodní krásy našeho blízkého okolí. Začátek přednášky ve středu 17. března v 17 hodin v Katolickém domě.

Na setkání s Vámi při akcích Spolku Metoděj Zábřeh se těší Josef Klimek

MATEŘSKÉ A RODINNÉ CENTRUM HNÍZDO

Maminec - úterý 2.3. 9 až 11 hod. Zdravá výživa, přednáška Mgr. Moniky Volkové (dozvíme se jak zdravě hubnout). Těšíme se na Vás. *Monika, Eva a Irena*

Volná herna, která je spojena s kreativním tvořením maminek je otevřena vždy v pondělí a ve středu. Ve dnech 3.3. až 10.3. tvoříme jarní výzdobu oken barvičkami na sklo (window color).

JMENOVÁNÍ PRAŽSKÉHO ARCIBISKUPA

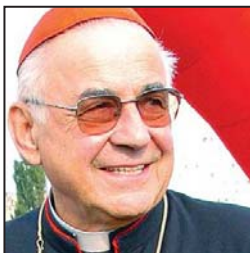

Sobota 13. února 2010. K tomuto dni přijal Svatý otec Benedikt XVI. rezignaci kardinála Miloslava Vlka na úřad pražského arcibiskupa, podanou dne 19. dubna 2007. Novým, v pořadí již 36. pražským arcibiskupem byl 13.2.2010 jmenován dosavadní královéhradecký biskup Dominik Duka.

Nový český primas Dominik Duka se narodil se 26. dubna 1943 v Hradci Králové, kde na místním gymnáziu odmaturoval a vyučil se strojním zámečnickem. Tři roky pracoval v hradecké továrně ZVÚ, neboli Závodech Vítězného Února. Dva roky si odsloužil na vojně.

Ve dvaadvaceti byl po dlouhých průtazích přijat ke studiu na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. V roce 1968 vstoupil do tajného noviciátu dominikánského řádu. Jeho jméno je zvukomalebně jako ozvěna podpatků v klášterním ambitu: dominikán Dominik Duka. Kněžské svěcení přijal Duka v roce 1970 z rukou kardinála Štěpána Trochty. Pět let působil v duchovní správě v pohraničních oblastech pražské arcidiecéze (Chlum sv. Máří na Sokolovsku, Jáchymov, Nové Mitrovce). V roce 1975 mu stát odebral svůj souhlas k duchovní správě, a Dominik Duka pak 15 let pracoval jako rýsovač v plzeňské Škodovce. Jeho osud za normalizace se tak podobá životopisu Miloslava Vlka, který, když mu stát zakázal oficiálně vykonávat kněžské povolání, pracoval jako umývač oken. V církvi ale Dominik Duka působil dál. Spolupracoval na zřízení tajného řádového studijního centra, organizoval náboženské aktivity mladých lidí. V letech 1981 a 1982 byl – mimo jiné kvůli svému působení v dominikánském řádu – vězněn v Plzni na Borech. Provinciálem Československé dominikánské provincie byl v letech 1986 až 1998. Před dvanácti lety ho papež Jan Pavel II. jmenoval sídelním biskupem královéhradeckým. V letech 2000 až 2004 byl místopředsedou České biskupské konference, kde je předsedou Komise pro nauku víry a předsedou Komise pro katolickou výchovu. V říjnu 2001 ho prezident Václav Havel vyznamenal Medailí za zásluhy. Katolická církev by se podle Duky měla do budoucna více otevřít a ukázat společnosti, že je její součástí. „Musíme si říct, že ta doba dvaceti let byla ještě krátká na to, abychom překonali všechny překážky a potíže,“ prohlásil nedávno.

Více se o novém pražském arcibiskupovi můžete dočíst v Katolickém týdeníku č. 8 k první neděli postní.

KARDINÁL MILOSLAV VLK. V neděli 14. února 2010 uplynulo dvacet let od okamžiku, kdy byl kardinál Miloslav Vlk papežem Janem Pavlem II. jmenován českobudějovickým biskupem. Zatímco v úřadu budějovického biskupa zůstal pouhý rok, v Praze strávil od roku 1991 celých devatenáct let. Dne 26. listopadu 1994 jej papež Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. V letech 1993–2001 byl předsedou Rady evropských biskupských konferencí (CCEE). Od roku 1994 je členem Papežské rady pro sdělovací prostředky a Kongregace pro východní církve. V dubnu 2005 se účastnil konkláve ve Vatikánu, kdy sbor kardinálů zvolil nového papeže Benedikta XVI.

Kardinál Miloslav Vlk je nositelem řady ocenění. V roce 1999 obdržel vysoké státní vyznamenání Spolkové republiky Německo „Velký kříž za zásluhy“. Roku 2002 mu prezident Václav Havel propůjčil řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva. V roce 2001 obdržel čestnou medaili Tomáše Garrigua Masaryka. V roce 2006 obdržel ocenění organizace Ackermann Gemeinde, která pracuje pro uzdravení paměti Čechů a Němců. Kardinál Vlk je nositelem řady dalších ocenění a uznání mnoha dalších institucí.

Katedrála sv. Václava v Olomouci má za sebou první rok restaurování

Projekt Vnitřní opravy a restaurování katedrály v Olomouci z grantu z Finančních mechanismů EHP/Norska má za sebou první rok restaurátorských prací. Dokončeno je restaurování fresek v obou kaplích, oprava dřevěného mobiliáře a osm z dvanácti obrazů apoštolů. Pokračují práce na restaurování cínových rakví olomouckých biskupů. Restaurátor Ivan Houska v Buštěhradu dokončil opravu první cínové rakve biskupa Ditrichštejna. Práce na dalších cínových rakvích biskupů Lichtenštejna a Kolovrata pokračují, měděné tumbly s jejich ostatky jsou prozatím uloženy v kapli pod věží v katedrále, kde jsou pohřbeni další olomoučtí biskupové.

Na restaurování některých obrazů a soch z katedrály pracuje ak. malířka Radana Hamsíková. Ve své dílně dosud dokončila např. osm olejomalb apoštolů, sochu Madony z 15. století a další sochy světců. Práce na artefaktech pokračují.

V plném proudu jsou rovněž práce na rekonstrukci elektroinstalace ve všech prostorách katedrály. Následně budou opraveny omítky a výmalba i dlažba, do které se vkládaly elektrické rozvody. Doplněn byl i TV okruh v katedrále.

Ukončen byl nákup vitrín, panelů a nábytku do krypty, kde se budou konat výstavy. Stále probíhají stavební úpravy horní a dolní krypty, kam kromě osvětlení bude zavedena rovněž nová vzduchotechnika. Pracuje se na stavbě schodiště do dolní krypty, kde po dokončení vznikne mauzoleum olomouckých biskupů, jež bude meditačním prostorem přístupným veřejnosti. Projekt by měl být ukončen v prosinci 2010. Rozpočet projektu činí celkem 994 600 euro, z toho 84,25 % je z finančních mechanismů EHP/Norské fondy, 15,75 % se podílí Olomoucký kraj.

Jindřich Suchánek, vedoucí projektu, Ivana Jenišťová, tisk. mluvčí projektu,

ARCIDIECÉZNÍ MUZEUM OLMOUC

Otevírací doba denně kromě pondělí od 10 do 18 hod. (poslední vstup v 17.30 hod.)

STÁLÉ EXPOZICE:

Olomoucká obrazárna III. – Středoevropské malířství 16.-18. století z olomouckých sbírek.

1000 let duchovní kultury na Moravě – „Ke slávě a chvále“.

Románský biskupský palác

– otevřen sezónně (1.5. – 1.11.)

PRÁVĚ PROBÍHAJÍCÍ VÝSTAVA

ZBOŽNÝCH DUŠÍ ŪL/NÁBOŽENSKÁ BRATRSTVA

V KULTUŘE RANĚ NOVOVĚKÉ MORAVY

Náboženská bratrstva dnes představují již téměř neznámý pojem. Anglický historik John Bossy je nazval společenstvími zázraku. Výstava navazuje na nedávno zahájený výzkum tohoto fenoménu a jeho rozhodující roli v utváření evropské kultury. Je pokusem o rekonstrukci zmizelého světa zbožných bratrstev na Moravě v 17. a 18. století. Zrušení těchto společenství v rámci josefínských reforem neznamenalo jen ztrátu hmotného majetku bratrstev, který dnes můžeme vnímat jako umělecké předměty, ale i zánik autonomního a zároveň téměř všudypřítomného společenství věřících. Na výstavě můžete vidět: obrazy z oltářů bratrstev, procesní sochy, liturgický mobiliár, členské matriky, tisky, členské lístky, pečetidla, schvalovací listiny, svátostky.

Exponáty podávají poutavá svědectví o této dávné vnitřní krajině lidí.

LIDÉ NA HAITI MAJÍ OBROVSKOU VŮLI ŽÍT,

říká humanitární pracovník Oldřich Pospíšil, který působil již v řadě charitních misí. Tato, haitská, byla ale podle jeho slov „první podobného rozsahu“. Vysoký počet obětí – hovoří se až o 230.000 přímých obětech – je srovnatelný s počtem obětí úderu vln tsunami v prosinci 2004, ale neštěstí na Haiti se odehrálo na mnohonásobně menším prostoru.

„Naším cílem bylo rozdat co nejvíce potravin co největšímu počtu lidí. Mým úkolem bylo logisticky zajistit distribuci potravin, vody a léků v rámci mezinárodní charitní pomoci,“ řekl humanitární pracovník Charity ČR Oldřich Pospíšil, který se minulý týden vrátil z misie v Haiti, zasažené tragickým zemětřesením 12. ledna 2010. Uvedl to na setkání s novináři v pražském Café Therapy v pondělí 15. února, kterého se zúčastnil také ředitel Charity ČR Oldřich Haičman a ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Keprt.

„V zemi, kde přestala fungovat veškerá infrastruktura, trvá každá záležitost nesrovnatelně déle než v našich podmínkách. Objednání automobilu na převoz zboží nebo povolení k přistání, které normálně zvládnete po telefonu za dvacet minut, vám zabere celý den. Telefony prakticky nefungují a navíc všude musíte zajet a vše dojednat osobně,“ říká Oldřich Pospíšil.

Václav Keprt, ředitel Arcidiecézní charity (ACH) Olomouc, připomněl, že na Haiti, jedné z nejchudších zemí světa, pomáhá ACH Olomouc již od roku 2004. Jde zejména o Adopci na dálku, kterou již prošlo 518 dětí nebo se jich dosud týká. Dále je to projekt „Daruj střechu nad hlavou“ a podpora škol a školských zařízení. Charitní projekty na obnovu Haiti podle něho potvrzují dalších 5 až 10 let. „Současná vlna mezinárodní solidarity je pro tuto zemi obrovskou šancí, jak se vymanit z nekonečné bídy,“ řekl Václav Keprt.

„Mezinárodní společenství Charit provozuje na Haiti jeden z největších táborů, kde přes den žije kolem 35.000 osob a nocuje dokonce 50.000 osob. Tábor, který řídí americká Charita (CRS), vyrostl v Port-au-Prince na místě bývalého golfového klubu Petionville Club. V místě už vznikají první drobné krámký a služby (kadeřnictví), lidé už se zde usazují. Naším cílem je ale najít lidem trvalé místo k živobytí,“ uvedl Pospíšil, a dodal: „Překvapilo mne, jakou mají Haitané vůli přizpůsobit se a vůli žít dál.“

Více informací o pomoci na Haiti naleznete v příloze a na www.charita.cz

Nedávno se vrátila z Haiti Jana Smyčková, která pracovala v Port au Prince v nemocnici „Hopital Saint Damien“, kterou založil americký kněz a lékař v jedné osobě o. Rick Frechette. Pracovala spolu s dobrovolníky z Ameriky, Itálie a Německa. Zapojila se do pomoci spolu se slovenskými lékaři, kteří byli v „mobilních klinikách“ k dispozici lidem ve městě.

Vyjádřila velkou vděčnost za podporu všem, kterým není lhostejný osud Haiti, kteří myslí nejen na její obyvatele, ale svou modlitbou provázejí všechny, kteří Haitanům poskytují pomoc.

Ještě dlouho po neštěstí, budou lidé na Haiti potřebovat podporu a pomoc. Zejména v době, která je nyní čeká, kdy budou muset začít žít běžným životem, vrátit se „domů“ nebo nový domov najít. Prosím, nezapomínejme na své bližní, i když nás rozdělují tisíce kilometrů.

Redakce

PARADOXY. Dnes máme větší domy a menší rodiny; víc vymožeností, ale méně času; máme víc titulů, ale méně zdravého rozumu; víc vědomostí, ale méně soudnosti.; máme víc odborníků, ale také víc problémů; víc zdravotníků, ale méně starostlivosti.

Utáráme příliš bezstarostně; smějeme se málo; jezdíme rychle; zlobíme se brzy; udobňujeme pozdě; čteme málo; televizi sledujeme hodně; a modlíme se velmi zřídka.

Znásobili jsme naše majetky, ale zredukovali naše hodnoty; mluvíme mnoho, milujeme málo a podvádíme příliš často; učíme se jak vydělat na živobytí, ale ne jak žít; přidali jsme roky životu, ale ne život rokům; máme vyšší budovy, ale nižší charaktery; širší dálnice, ale užší obzory; myslíme víc, ale máme méně; kupujeme víc, těšíme se z toho méně.

Cestujeme na měsíc a zpět, ale máme problém přejít přes ulici navštívit sousedy; dobýváme venkovní vesmír, ale vnitřní ne; rozbili jsme atom, ale ne naše předsudky.

Máme vyšší kvantitu ale nižší kvalitu; tohle je čas rychlého stravování a pomalého trávení; vysokých mužů a nízkých charakterů; víc volného času a méně zábavy...víc druhů jídla...ale méně výživy; dva platy...ale víc rozvodů; krásnější domy...ale neúplné rodiny.

Proto navrhuji: nenechávej nic na zvláštní příležitost, protože každý den, který žiješ je zvláštní příležitost; víc čti, seď na verandě a obdivuj výhled, buď víc času se svou rodinou a přáteli, jez oblíbená jídla a navštěvuj místa, které máš rád. Život je řetěz radostných momentů, není jen o přežití; používej svoje křišťálové poháry, nešetři nejlepším parfémem a použij ho kdykoliv budeš chtít. Řekni své rodině a přátelům jak moc je máš rád; neodkládej nic, co přináší smích a radost do tvého života. Každý den, každá hodina, každá minuta je výjimečná a ty nevíš, jestli není třeba tvoje poslední.

Konečně je tady neděle. Můžete-li, nechodte na mši na poslední chvíli. A hlavně, z celého srdce se podrobte slavení eucharistie. Umlčte svého nemístně kritického ducha a u dveří odložte svůj sklon k netrpělivosti. Nezástávejte v defenzivě. Přistupte na to, co se od vás žádá: běžte až do předních lavic, vezměte si zpěvník a co já vím co ještě! I když na vás doléhá únava, starosti, předsudky, řekněte si, že v této chvíli, kdy se křesťané shromažďují, se vám z Boží laskavosti nabízí tolik skvělých věcí.

Jestli se snadno nadchnete pro liturgii, která vám vyhovuje, nacházíte v ní radost a duchovní potravu, tím lépe! Jestliže jste povahy zasmušilé a poněkud příliš kritické, dávejte si pozor! Nepozastavujte se nad nedostatky, ať jsou jakékoliv (pro váš vkus špatně upravený kostel, špatně připravená slavnost, nešikovný kněz, nával věřících, nepodařené kázání, falešné zpěvy atd.). Můžete mít užitek ze všeho, co se vám tento den nabízí, neboť „všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha“ (Řím 8,28). A tak tedy, Bůh vás očekává a chce, abyste si něco vyslechli. Když přijdete se zařatými pěstmi, zasmušilým srdcem, oči zavžené a uši zacpané, neuslyšíte, jak k vám mluví Bůh. Skrze kněze, který mluví, aniž by on sám věděl jak, aniž vy byste věděli jak, se chce zjevit Bůh. Jakou naději, jaký dar milosti vám Bůh přichystal pro toto ráno, pro tento večer? Toto je jediná otázka, kterou si máte upřímně položit. A v lásce, kterou Bůh chová ke každému z nás, snažte se vyvážit všechny nedostatky, kterých jste si vědomi a dejte se cele k dispozici.

*(Jean-Marie Kardinál Lustiger:
První kroky v modlitbě)*

ČERVENOVODSKO

ČERVENOVODSKO

Sbírky z neděle 21. února „Haléř sv. Petra“: Červená Voda 3.453; domov důchodců sv. Zdislavy 207; Mlýnský Dvůr 190; Jakubovice 419; Písařov 1.242 Kč.

Dary: Červená Voda – na misie 1.000; Písařov (na oltář) 1.000 Kč.

Stojanovské „Pán Bůh zaplať“.

BIBLICKÁ HODINA bude v Písařově v pondělí 1. března v 17 hodin u Pávků, v Červené Vodě ve středu 3. března v 18.15 hodin na faře.

P. Pavel Vágner

LOŠTICKO

LOŠTICKO

LOŠTICKO

POTŘEBUJEME POVZBUZENÍ. Evangelium 2. neděle postní přináší událost proměnění Páně na hoře Tábor. Apoštolové Petr, Jakub a Jan jsou svědky úžasné události, která je měla připravit na náročné dny utrpení Páně. Měla je povzbudit k věrnosti a důvěře.

Povzbuzení potřebujeme všichni. Máme ho rádi, protože bývá hnacím motorem nejrůznějších obětí pro situace, které nám život denně přináší. Které manželce neudělá dobře, když muž a děti občas pochválí její kulinářské umění? Jak deprimující je, musí-li matka poslouchat jen: „Když nic neříkáme, je to pro tebe

vždycky pochvala.“ Učitelka, byť už učí celé roky, se cítí ve své práci povzbuzena, když zažije od rodičů svých žáků tu a tam dobré slovo: „Naše děti k vám chodí moc rády.“ Taková chvála ji potěší i povzbudí a ona pak vyučuje vlídněji a radostněji. Šéf je šťastný, když slyší od svého zaměstnance při rozloučení: „Nerad odcházím do důchodu. Ve vašem podniku bylo všechno tak lidské. Byl jste pro mne dobrým a příkladným vedoucím.“ Lékař vykonává svou službu snadněji, uslyší-li příležitostně, že ho pacienti mají rádi a mluví o něm nejen jako o dobrém doktorovi, ale že ho považují za milého a přívětivého člověka ochotného pomoci.

Dobré slovo je cennější než dobrá večere či krásné šaty. Ani pytel peněz nemůže nahradit to, co zmůže někdy slovo uznání a chvály. „Povzbuzení, pozornost, kterou nám druzí projevují je jedna z nejzákladnějších hodnot života. Právě to nás upevňuje v dobrém, pohání nás k lepšímu a oživuje všechny dobré sklony člověka.“ (Bonifaz Wohrlmiller, 1885-1951)

KE SBÍRCE „HALÉŘ SV. PETRA“ Z NEDĚLE 21. ÚNORA: „Vědčnost patří k dluhům, které má každý člověk, avšak jen málokdo je splácí“ (příслови). Děkuji proto všem, kteří jste přispěli do sbírky „Haléř“ o minulé neděli: Loštice 8.465, (Pavlov 800), Moravičany 8.496. Ať Vám žehná Pán, dárcé všeho dobra!

P. Pavel Kavec CM (www.farnostlostice.cz)

ŠTÍTECKO

ŠTÍTECKO

ŠTÍTECKO

Sbírky z neděle 21. února „Haléř sv. Petra“: Štítý 3.080; Cotkytle 1.550; Horní Studénky 3.550 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Stanislav Suchánek

KŘÍŽOVÉ CESTY V KOSTELE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE VE ŠTÍTECH:

V neděli 28. února ve 14.30 hod. si připravily pobožnost křížové cesty děti a v neděli 7. března ve 14.30 povede pobožnost mládež farnosti.

MOHELNICKO MOHELNICKO MOHELNICKO

Sbírky z neděle 21. února „Haléř sv. Petra“: Mohelnice 7.921; Úsov 1.349; Studená Loučka 1.298 Kč. Všem štědrým dárcům „Pán Bůh zaplat“.

P. Petr Šimara

POSTŘELMOVSKO POSTŘELMOVSKO

❖ **TENTO TÝDEN JE PRVNÍ PÁTEK A PRVNÍ SOBOTA V MĚSÍCI.** Bude mimořádná možnost svátosti smíření a tichá adorace ve středu v Leštině od 16.00, ve čtvrtek v Chromči od 16.00, v pátek v Postřelmově od 16.00 hodin.

❖ **MARIÁNSKÁ POBOŽNOST - VEČERADLO A MŠE SVATÁ** ke cti Panny Marie bude v sobotu v Postřelmově od 8 hodin. Všichni jsou srdečně zváni.

❖ Bude mimořádná sbírka na opravu kostela v Lesnici (minule 2450 Kč), na opravy fary v Chromči (minule 2060 Kč) a v Sudkově (minule 1350 Kč).

Všem dárcům ať Pán odplatí jejich štědrost.

Vladimír Jahn

FARNOSTI SPRAVOVANÉ Z TATENICE

Sbírky z neděle 21. února „Haléř sv. Petra“: Lubník 1.235; Tatenice 1.550; Hoštejn 2.110; Kosov 650 Kč. Pán Bůh zaplat

P. Jaroslav Příbýl

❖ **ZMĚNY MŠÍ SVATÝCH:** od 1. do 8. března nebudou ve všední dny nikde slouženy mše svaté. Místo neděle 7. března budou mše s nedělní platností v sobotu 6. března, a to: Hoštejn 16.30 hod., Tatenice 18.00; Lubník 16.30 hod. (v Kosově a na Koruně nebude mše svatá)

V naléhavých případech se v tyto dny obraťte: z Hoštejna a Kosova na ŘKF Zábřeh 583 414 531 a z Lubníka a Tatenice na ŘKF Rychnov na Moravě 603 332 031.

P. Jaroslav Příbýl

❖ **VÍKENDOVÁ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MLÁDEŽ.** Od 12.3.2010 do 14.3.2010 zveme mládež od 13 let na duchovní obnovu konanou v Tatenici. Začínáme v pátek společnou večeří, ukončena bude nedělním obědem (kolem 14-15hod.). S sebou spacák, teplé oblečení, Bibli, potřeby na psaní. Přihlásit se můžete do 10.3.2010 na tel 775 339 868, nebo na mail jitka.meda@seznam.cz.

FARNOST DUBICKO FARNOST DUBICKO

Koncert Brněnského kytarového kvarteta bude v kostele Čs. církve husitské v Dubicku tuto neděli 28. února ve 14 hod. Hrají Michal Hrubý, Michal Hutýra, Martin Lindtner, Martin Weisner, kteří uvedou skladby Luigi Boccheriniho, Leo Brouwera, Michaela Praetoriusa, Andrewa Yorka a dalších autorů.

Charita Zábřeh aktuálně pro potřeby svých klientů nevyužije a farnosti nabízí:

- ubytování pro 2-4 lidi (např. studentky) v zařízení rodinném domě v centru Zábřeha; samostatný vchod. Podrobnější informace na 583 414 029
- pronájem rodinného domku 2+1 v Lukavici, topení na pevná paliva, teplá voda. Podrobnosti na tel. **739 344 182 (opravené mob. číslo).**

SBÍRKY Z NEDĚLE 21. ÚNORA 2010 „HALÉŘ SV. PETRA“: Zábřeh 19.180; Jedlí 5.500 ; Svěbohov 6.100; Klášterec 4.160; Zvole 12.270; Postřelmůvek 560; Rovensko 1.480; Hněvkov 400 Kč. Dary: Zábřeh – na kostel sv. Bartoloměje 3.000; na kostel sv. Barbory 1.000; Klášterec-Vyšehorí – na Haiti 1.300; Hněvkov-společenství živého růžence – na Proglas 500, na TV Noe 500 Kč. Všem dárcům ať odplatí Pán.
P. František Eliáš

Česká křesťanská akademie, místní skupina Zábřeh, vás zve na přednášku prof. Františka Kunetky, Th.D., vedoucího Katedry liturgické teologie Cyrilometodějské teologické fakulty UP v Olomouci, který dříve působil jako kaplan i v Zábřeze, na téma **KŘESŤANSKÁ INICIACE, PODNĚTY A PERSPEKTIVY**. Přednáška se uskuteční v **pondělí 15. března v 18.00 v Katolickém domě, Sušilova 38, v Zábřeze.**

Jana Nováková

Iniciací rozumíme způsob začlenění do určitého stabilního společenství či skupiny. Křesťanská iniciace je proces, kterým se jednotlivec přičleňuje ke společenství věřících v Krista, tedy k Církvi. Vrcholem tohoto procesu je slavení sakramentální iniciační liturgie, kterou představuje svátost křtu, biřmování a eucharistie. V převažující praxi udělování křtu nedospělým dětem se poněkud ztrácí vědomí závažnosti celého iniciačního procesu, proto je třeba stále poukazovat na jednotu iniciačních svátostí a na jejich správné pořadí.

Česká křesťanská akademie, místní skupina Zábřeh, ve spolupráci s Občanským sdružením Sv. Barbora vás zve na **JARNÍ KONCERT ČKA**, na kterém vystoupí Christof Schuppler, baryton, doprovázený Martinem Hrochem. Přijďte se zaposlouchat nejen do Biblických písní A. Dvořáka v **sobotu 20. března v 16 hodin do kostela svatě Barbory v Zábřeze.**

Jana Nováková

Christof Schuppler, baryton. Narozen na Severní Moravě. Nejprve se učil zpívat od své maminky, která byla koncertní pěvkyně. Studoval komorní zpěv u prof. Karla Schmitta Waltera na Vysoké škole pro hudbu a divadlo v Mnichově. Absolvoval uměleckou státní zkoušku a stipendium „Studienstiftung des Deutschen Volkes“. Koncertoval v Japonsku, Kanadě, USA. Natočil hudební nosiče pro rozhlas a vystupoval v televizním vysílání. Od roku 1975 je docentem na státní Vysoké škole pro hudbu a divadlo v Mnichově, 1979-88 na konzervatoři v Innsbrucku, od 1991 má na starost techniku zpěvu Filharmonického sboru v Mnichově. Generace domácích i zahraničních studentů uznávají jeho pedagogické kvality, které kladou důraz na čisté a upřímné provozování hudby, jak to dosvědčuje působivě jeho činnost v Dakaru (Senegal) v roce 2005.

Martin Hroch vystudoval hru na klavír na Základní umělecké škole v Zábřehu. V roce 2003 absolvoval studijní pobyt v SRN – soukromé studium hudby ve třídě prof. Manfreda W. Monatzедера. Po ukončení studia na Gymnáziu v Zábřehu se stal posluchačem Konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži v klavírní třídě MgA. Vandy Jandové. Zde se také věnoval studiu hry na cembalo u MgA. Ivony Křivánkové. V současné době je posluchačem Hudební fakulty JAMU v Brně v oborech Hra na klavír ve třídě prof. Aleny Vlasákové a MgA. Jana Jiraského, Ph.D. a Hra na cembalo u doc. Barbary Maria Willi, Ph.D.

Zabývá se dobovou a tzv. „poučenou“ interpretací barokní hudby na klavír a cembalo. Jako cembalista i jako klavírista úzce spolupracuje s Filharmonií B. Martinů ve Zlíně, s níž spolurealizoval mj. nahrávky pro Český rozhlas. Mimo četné umělecké aktivity působí i jako pedagog na ZUŠ Zábřeh a je vyhledávaným korepítőrem řady umělců...